

# ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 42-43

## ΕΚΚΛΗΣΙΑ

του Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν  
καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Χρυσάνθου  
ὑπερ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν τῇ ιδιότητι αὐτοῦ ὡς Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων, ἀπηύθυνε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας τὴν ἀκόλουθον ἔκκλησιν.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ἀρχίζει ἡ λειτουργία τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων, τὰ ὁποῖα θέτει εἰς συστηματικὴν ἐνέργειαν ἡ πρωτοβουλία καὶ πατρικὴ στοργὴ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξά.

Σκοπὸς τῶν συσσιτίων εἶναι ἡ ἐπαρκὴς διατροφή τῶν μαθητῶν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, ὧν οἱ πλεῖστοι, δι' ἔλλειψιν ἐπαρκῶν οικονομικῶν πόρων, σιτίζονται ἀνεπαρκῶς καὶ κακῶς. Οὐδένα δὲ διαφεύγει ὅτι ὁ ὑποσιτισμὸς, ἰδίᾳ κατὰ τὰ ἔτη τῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως, ἀγει εἰς τὴν ἀδενίτιδα, τὴν φυματίωσιν καὶ τὸν ἐκφυλισμὸν. Καὶ οὕτω ἡ νέα γενεά, ἥτις χάριν τῆς ὑγείας τοῦ ὅλου Ἔθνους ὀφείλει νὰ εἶναι σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὡμαλέα, κινδυνεύει νὰ γίνῃ ἀσθενικὴ καὶ ἀνίκανος πρὸς κάθε δημιουργίαν.

Ἀλλὰ τὰ οικονομικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα διαθέτει τὸ Κράτος πρὸς λειτουργίαν τῶν Συσσιτίων, εἶναι σχετικῶς μικρά. Τὴν Πολιτείαν κατὰ τοὺς κρίσιμους τούτους καιροὺς περισπᾷ ἰδίᾳ ἡ ἀσφάλεια καὶ ἄμυνα τοῦ Κράτους καὶ εἰς αὐτὴν καταναλίσκει τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἡ συντήρησις τῶν Συσσιτίων εἶναι καὶ ὀφείλει νὰ εἶναι ἔργον κυρίως τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ τῆς ἐνεργοῦ ἀγάπης τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων.

Ἡ Ἐκκλησία, συμφώνως πρὸς τὰ θεῖα διδάγματα τοῦ θεμελιωτοῦ αὐτῆς, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, θεωρεῖ τὴν ὅλην κοινωνίαν συνηρμολογημένην εἰς ἓν σῶμα, σῶμα ὑλικὸν καὶ σῶμα πνευματικόν, μέλη δὲ τοῦ σώματος τούτου εἶναι ὅλοι οἱ χριστιανοί. Καὶ ὅπως τὸ σῶμα δὲν ἔμπορεῖ νὰ εὐρωστῆ καὶ νὰ ὑγιαίνῃ, ὅταν πάσῃ ἐν μέλος, οὕτω καὶ τὸ σῶμα τῆς κοινωνίας δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑγιαίνῃ, ὅταν πλεῖστα μέλη αὐτῆς εἶναι καχεκτικά καὶ, συνεπείᾳ τοῦ ὑποσιτισμοῦ καὶ τῆς καχεξίας, πνευματικῶς καὶ ψυχικῶς ἀνάπηρα. «Νοῦς καὶ ψυχὴ ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιεῖ», εἶναι αἰώνιος ἀλήθεια. Ἐπομένως αὐτὴ ἡ ὑγεία τῆς κοινωνίας ἀπαιτεῖ, ἵνα ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς ὑγιαίνωσι καὶ

εὐεκτήσῃ καὶ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο, πρέπει ὅλα τὰ μέλη νὰ τρέφονται καλῶς.

Διὰ τοῦτο κάμνομεν ἔκκλησιν εἰς ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας καὶ παρακαλοῦμεν, ἵνα ἕκαστος ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Κοινωνίας, ὅπερ εἶναι καὶ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον καὶ συμφέρον τῆς οἰκογενείας του, προσέλθῃ γενναῖος ἀρωγὸς εἰς συντήρησιν τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων.

Δὲν εἶναι δίκαιον, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τὰ μὲν τέκνα τῶν εὐπορούντων νὰ χορταίνονται καὶ νὰ ζῶσιν εἰς κάθε χλιδὴν καὶ πολυτέλειαν, τὰ δὲ τέκνα τῶν ἀπόρων νὰ πεινῶσι καὶ νὰ ὑποσιτίζονται καὶ νὰ φθίνουν.

Διανύομεν μίαν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχουν—καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχουν—κοινωνικαὶ τάξεις στερούμεναι καὶ ὑποφέρουσαι, διότι ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις εἶναι ἰσόνομοι καὶ ἰσοδίκαιοι, κάποιο δὲ μέτρον παιδεύσεως καὶ μορφώσεως ἔχει γίνεαι κοινὸν κτῆμα εἰς ὅλους, ὅπερ ἀναντιρρήτως εἶναι μία τεραστία πρόοδος. Καὶ ἡ ἰσότης αὐτῆ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ ἡ ἐξάπλωσις τῆς παιδείας εἰς ὅλας τὰς τάξεις ὁλονὲν αὐξάνει. Ἀλλ' ἂφ' ἐτέρου χωρίζει τὰς τάξεις ταύτας ἡ διαφορά τῆς περιουσίας, διακρίνουσα αὐτὰς εἰς πλουσίας καὶ εὐπόρους καὶ εἰς πτωχὰς καὶ ἀπόρους, ὀδυνηρὰ δὲ καὶ ἀφόρητος εἶναι ἡ κατάστασις, καθ' ἣν ὀλόκληροὶ τάξεις τοῦ λαοῦ, αἱ ὁποῖαι ζωηρὰν ἔχουν τὴν συναίσθησιν τῶν ἀγαθῶν τῆς παιδείας καὶ τῶν εὐλογιῶν τοῦ πολιτισμοῦ, βλέπουν τὰ τέκνα αὐτῶν, δι' ἔλλειψιν πόρων, νὰ στερῶνται τῶν ἀγαθῶν τούτων ἢ μὲ κόπον νὰ προσπαθοῦν νὰ γεύονται αὐτῶν, ἐν ᾧ συγχρόνως παλαίουν πρὸς μυριάς οικονομικὰς δυσχερείας καὶ ὑποσιτίζονται, καὶ καταντοῦν ἀληθινὰ συντριμματα ὑγείας, καχεκτικά, φυματικά, ἀχρηστα καὶ δὴ καὶ ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν ἀρωσίαν τῶν μελῶ τῆς κοινωνίας, ἐν ᾧ, καλῶς σιτιζόμενα, θὰ ἐγίνοντο πολλὰ ἔξ αὐτῶν μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὰ ἰδιοφυίαν χρηστὰ καὶ χρησιμώτατα μέλη τῆς κοινωνίας, σὺλοι δὲ καὶ στηρίγματα τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, Ὅστις διὰ τὴν ἀγάπην τῶν πολλῶν ἐθυσιάσθη, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος καὶ πρὸς τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς κοινωνίας καὶ ἡμῶν αὐτῶν, παρακαλοῦμεν, χριστιανοί μου ἀγαπητοί, ἵνα διὰ τῶν γενναίων εἰσφορῶν σας ἐξασφαλίσητε τὴν λειτουργίαν τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους Μαθητικῶν Συσσιτίων. Μὴ ἀφίστητε κανὲν τέκνον τοῦ λαοῦ μαθητὴν πεινασμένον καὶ ὑποσιτιζόμενον· τί ξεύρετε ἐὰν μίαν ἡμέραν αὐτὸς ὁ μικρὸς δὲν θὰ γίνῃ ἐπιστημονικὴ ἢ

καλλιτεχνική ιδιοφυΐα ἢ καὶ μεγαλοφυΐα ;

Ἡ κρίσις, τὴν ὁποῖαν περνοῦμεν, εἶναι τοιαύτη, ὥστε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι περιορίζουν τὴν ὀληθρησκείαν μόνον εἰς ἑξωτερικούς τύπους καὶ δὲν ἀσκοῦν ἔργα ἀγάπης, ποὺ εἶναι οὐσία τῆς θρησκείας, καὶ δὲν εὐρύνουν καὶ δὲν ἐπεκτείνουν τὸ ἐγὼ των, τὸ ἐγὼ τῆς οἰκογενείας των, καὶ εἰς τὰ ἄπορα τέκνα τοῦ λαοῦ, θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἴπη κανεὶς ὅ,τι εἶπεν ὁ Χριστὸς εἰς τοὺς Φαρισαίους· «τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστὶν ὧδε». Περισσότερον ἀπὸ τὴν τυπικὴν φοίτησιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὴν ψυχρὰν καὶ ἀνούσιον προσευχὴν σας καὶ μεγαλύτερον, εἶναι ἐδῶ εἰς τὰ μαθητικὰ συσσίτια καὶ τὴν συντήρησιν αὐτῶν· καὶ ὅτι· «ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν» καὶ ὅτι κατὰ τὸν Ἀπόστολον Ἰάκωβον «θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὄρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν» «ἐπισκέπτεσθαι» δὲ σημαίνει νὰ περιποιηθῆτε καὶ νὰ περιθάλψητε καὶ νὰ παρηγορῆτε ἐμπράκτως ὄρφανούς καὶ πτωχοὺς μαθητὰς καὶ χήρας.

Ἄς κάμωμεν ὅλοι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπου «τοῦ πλήθους τῶν πιστευόντων ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχὴ ἦτο μία» καὶ κανεὶς κανὲν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων του δὲν ἐνόμιζεν ὡς ἴδιον, ἀλλ' ἦσαν εἰς αὐτοὺς ὅλα κοινά, καὶ ἄς ἐφαρμόζωμεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἰς χρόνους οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ δυστυχίας ἐφήρμοζεν ἐκάστοτε ἡ Ἐκκλησία, τὴν κοινοχρησίαν τῆς ἰδίας ἐνὸς ἐκάστου περιουσίας.

Χριστιανοὶ μου ἀγαπητοί. Βοηθήσατε τὰ Μαθητικὰ Συσσίτια· χαρίσατε μέρος τῆς χαρᾶς τῶν παιδιῶν σας εἰς τὰ παιδιά τοῦ λαοῦ· συντελέσατε μὲ τὰς γενναίας σας συνδρομὰς νὰ γίνουν τὰ Μαθητικὰ Συσσίτια σὰν ἓνα πατρικὸ σπῆτι, ὅπου ὅλοι οἱ μαθηταὶ νὰ διακείνται ὡς παιδιά ὁμότιμα.

Βοηθήσατε τὰ Μαθητικὰ Συσσίτια!

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.  
Ἀμήν.

Διάπυρος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

† Ο ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ  
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΣΥΣΣΙΤΙΩΝ

### ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

III.—Ἐντολὴ πρὸς καταστροφὴν τῶν Χανααναίων καὶ τῶν εἰδώλων αὐτῶν. 7, 1-26 : α') Τηρητέα σάσις τῶν Ἰσραηλιτῶν πρὸς τοὺς Χανααναίους. 7, 1-10: 1) Ἐπιβάλλεται ὁ ἐντελής ἐξαφανισμὸς αὐτῶν, στ. 1-2α. 2) Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τοῦ λαοῦ μὴ τυχὸν συνθηκολογήσῃ ἢ ὀπισθεῖται σὺν ἀσπίδι σχέσεις πρὸς αὐτούς, στίχ. 2β-4. 3) Ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς πλήρη καταστροφὴν καὶ ἐξαφανισμόν τῶν εἰδώλων, στίχ. 5. 4) Οἱ λόγοι οἱ ἐπιβάλλοντες τὴν ἀμείλικτον ταύτην σάσιν. 7, 6-10: ὁ ἱερὸς χαρακτῆρ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, στ. 6· αὶ μέχρι τοῦδε ἐπιδαφιλευθεῖται εἰς αὐτὸν εὐνοιαὶ τοῦ Θεοῦ, στ. 7, 8, καὶ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Θεὸς

εἶναι πιστὸς εἰς τὰς ὑποσχέσεις του, ἀμοιβῆς μὲν διὰ τοὺς ὑπακούοντας, τιμωρίας δὲ κατὰ τῶν ἀχαρίστων, στ. 9-10.—β') Κατ' ἀνάπτυξιν τοῦ στίχου 8, εὐλογίαι τῶν ὁποίων ὁ Κύριος ἐπιφυλάσσει εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαόν, ἂν μείνη πιστὸς ὑπήκοος εἰς τὸν Θεόν. 7, 11-26 : 1) Ἐπόμνησις τῆς ἐντολῆς περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, στ. 11. 2) Εὐλογία τοῦ Κυρίου ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ὑπακοῆς, στ. 12-16. 3) Ἐξ ἀφορμῆς ἐνδεχομένης ἐνοστάσεως τοῦ λαοῦ περὶ ἀδυναμίας αὐτοῦ, στίχ. 17, ὁ Θεὸς ἐμπνέει θάρρος κατὰ τῶν λαῶν τῆς Χαναάν, στίχ. 18-24. 4) Ἰδιάζουσα κατηγορηματικὴ διαταγὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴ μείνη ἰχθὺς εἰδωλολατρείας, στ. 25-26.

IV.—Ἡ μνεία τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ ὡς ἐλατήριον πρὸς εὐγνωμοσύνην. 8, 1-10, 11 : α') Ὁ Θεὸς ὑπῆρξεν ὁ καλύτερος παιδαγωγὸς διὰ τὸν Ἰσραήλ. στ. 1-6 : 1) Ἐμφαντικὴ προτροπὴ πρὸς φύλαξιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, στ. 1. 2) Παρὰ τὰς δοκιμασίας, τὰς ὁποίας παιδαγωγικῶς ὁ Θεὸς παρεχώρησε νὰ ὑποστῇ ὁ Ἰσραηλιτικὸς λαός, στ. 2-3α, ἡ πρὸς τὸν λαόν ἀγαθωσύνη τοῦ Θεοῦ ἐδείχθη ἀσυγκρίτως ὑπερτέρα τῶν θλίψεων, στ. 3β-5. 3) Καὶ πάλιν, ὑπόδειξις τοῦ καθήκοντος τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Θεόν καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, στ. 6.—β') Αἰτιολογία τῆς ὀφειλομένης ταύτης ἀφοσιώσεως. 8, 7-20 : 1) Τὰ ἐπιφυλασσόμενα εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας ἀγαθὰ ἐν τῇ Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, στ. 7-10. 2) Μνεία τῶν ἐξαιρέτων εὐνοιῶν τοῦ Θεοῦ, ἧς ἐπακολούθημα δεόν νὰ εἶναι ἡ ἀπόλυτος πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνη, στ. 11-18. 3) Ἀδυστηρὰ τιμωρία ἐν περιπτώσει λησμοσύνης τοῦ Θεοῦ, στ. 19-20.—γ') Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τοῦ λαοῦ, μὴ ἐμπέσῃ εἰς τὸ ἁμάρτημα τῆς ὑπεροψίας. 9, 1-6 : 1) Τοῦ Θεοῦ ἔργον θὰ εἶναι ἡ ἐξολόθρευσις τῶν Χανααναίων, στ. 1-3. 2) Οὐδὲ πρέπει νὰ νομίτῃ ὁ λαὸς ὅτι : «διὰ τὴν δικαιοσύνην μου εἰσήγαγε με Κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν ταύτην», στ. 4-5α, 3) Ὁφείλει νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι τὰ εὐεργετήματα αὐτοῦ ὁ Θεὸς παρέσχεν εἰς τὸν λαόν δωρεάν, «διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν», καὶ εἶνα στήσῃ τὴν διαθήκην ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ, στ. 5β-6.

E. I. K.

### Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ κ. ΜΙΧΑΗΛ

Τῇ προπαραελθούσῃ Κυριακῇ τὸ ἀπόγευμα, 15 τρ. μηνός, ἐγένετο ἐν Κορίνθῳ ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Μιχαήλ.

Ἡ Ἐταιρεία Σιδηροδρόμων Πειραιῶς-Ἀθηνῶν· Πελοποννήσου ἔθεσεν εἰς διάθεσιν τοῦ Σεβασμιωτάτου μίαν αὐτοκινητάμαξαν (ὠτομωτορὶς), τῆς ὁποίας ἐπέβη οὗτος μετὰ τῆς πολυαριθμοῦ ἀκολουθίας του, εἰς τὴν ὁποῖαν συγκαταλέγοντο πολλοὶ ἐπίσημοι φίλοι τοῦ νέου ἱεράρχου καὶ ἄλλοι διακεκριμένοι πολῖται τῆς ἐπαρχίας του.

Εἰς τὸν σταθμὸν Ἀγίων Θεοδώρων, μέχρι τῶν ὁποίων ἐκτείνονται τὰ ὄρια τῆς Μητροπόλεως Κορινθίας, ὑπεδέχθησαν τὸν νέον ποιμενάρχην ὁ κ. Νομάρ-

χης Ἀργολιδοκορινθίας καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς Κορίνθου πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, εἰποῦσαι αὐτῷ τὸ ὡς «εὐ παρέστης». Εἰς δὲ τὸν σταθμὸν Λουτρακίου ἀνέμενον τὸν νέον Μητροπολίτην λαΐκα καὶ ἐπιτροπαί, αἵτινες τῷ προσέφεραν ὠραιότατας ἀνθοδέσμας.

Εἰς τὸν σταθμὸν Κορίνθου ὡς καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς δι' ὧν θὰ διήρχετο ἡ πομπὴ εἶχον συγκεντρωθῆ πλήθη λαοῦ, συνωθούμενα ἔπισθεν τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως. Ἡ στρατιωτικὴ μουσική, ἅμα τῇ ἀφίξει τῆς αὐτοκινηταμάξης εἰς τὸν σταθμὸν, ἐχαιρέτησεν ἐπισήμως τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Σεβασμιωτάτου. ὁ δὲ κ. Δήμαρχος Κορίνθου προσεφώνησε καταλλήλως τὸν Σεβασμιώτατον, ὅστις ἀπήντησεν εὐχαριστῶν. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Κορίνθου καὶ τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας, ἐνδεδυμένου τὰς ἱερατικὰς αὐτοῦ στολὰς, τῶν μαθητῶν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου Κορίνθου, τιμητικῆς συνοδείας τῆς ΕΟΝ καὶ τῶν ἐπισήμων, ἀκολουθουμένων ὑπὸ πλήθους κόσμου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας διὰ τῶν σημαιοστολιστῶν ὁδῶν τῆς πόλεως κατηυθύνθη εἰς τὸν καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Παύλου, εὐλογῶν τὰ μετὰ καναφανοῦς συγκινήσεως παρακολουθῶντα τὴν πομπὴν πολυάριθμα πλήθη. Ἐκεῖ, μετὰ τὴν ψαλλεῖσαν δοξολογίαν, ὁ ἑφημέριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἀνέγνωσε τὴν ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ νέου Ἱεράρχου, τοῦ πυκνοτάτου ἐκκλησιασματος ἀναφωνήσαντος τὸ «ἄξιος». Μεθ' ὃ ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Ἀγαθίνικος Παπασταματίου προσεφώνησε τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος, κατόπιν καὶ τῶν λοιπῶν προσφωνήσεων, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί,

«Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ». Τὸν ἀποστολικὸν τοῦτον χαιρετισμὸν, τὸν ὁποῖον ὁ θεόπνευστος ἰδρυτῆς τῆς ἀγιοπατρικῆς ταύτης Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, ὁ θεῖος Παῦλος, ἀπηύθυνε, γράφων πρὸς τοὺς Κορινθίους τῆς τότε ἐποχῆς, ἀτευθύνω πρὸς πάντας τοὺς χριστιανοὺς τῆς ἐπαρχίας ταύτης, τοὺς τε ἐνταῦθα παρευρισκομένους καὶ συμπροσευχομένους μεθ' ἡμῶν καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας ἔξ αὐτῶν. Ἐν βαθυτάτῃ δ' εἶτα κατανύξει ψυχῆς, ὑποκλινόμενος ἐνώπιον τῶν ἀνεξεφρενήτων τοῦ Θεοῦ βουλῶν, τοιουτοτρόπως τὰ κατ' ἐμὲ οἰκονομήσαντος, δόξαν, αἶνον, εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπω τῇ ἐν Τριάδι ὑμνουμένη καὶ προσκυνουμένη Θεότητι, εἰς τὸ ἅγιον καὶ παντουργὸν θέλημα τῆς Ὁποίας καθοσιῶ ὅλον ἑμαυτὸν καὶ κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμὴν τῆς ἐνθρονίσεώς μου ἐν τῷ περιλήμπτῳ τούτῳ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως Κορίνθου. Καθῆκον δ' ἐπὶ τούτοις ἐπιτακτικὸν καὶ ἐπιβεβλημένον ἐκ πληρῶν ἐκφράζω καὶ ἐνταῦθα τὴν βίβειάν μου εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἄκραν νομοτάγειαν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις διὰ τῆς ψήφου τῆς ἀνέδειξε με μητροπολίτην τῆς ἐνδόξου ταύτης ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, πρὸς τὸν εὐσεβέστατον λαοφιλῆ Ἀνικτα ἡμῶν, ἐκφράσαντα τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ ὑψηλὴν προτίμησιν Αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν κυβέρνησιν, τὴν μετὰ ζήλου θερμοῦ-

γοῦ καὶ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεσματικότητος μοναδικῆς ἀναλαβοῦσαν καὶ διεξάγουσαν τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας καὶ ἀνασυγκροτήσεως ἡμῶν, διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἔγκρισιν καὶ κύρωσιν τῆς ἐκλογῆς μου.

Κατῆλθον, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἰς τὴν φιλάτην μας Πατρίδα καὶ νῦν εὐρίσκομαι μετὰ ὑμῶν, ἀφοῦ διέμεινα, ὅπως γνωρίζετε, ἐπὶ 12 καὶ πλέον ἔτη ἐν Λονδίῳ, τῇ μητροπόλει ταύτῃ τῆς κραταιᾶς Μ. Βρετανίας, τῷ κέντρῳ τούτῳ τῷ μοναδικῷ καὶ περιπύστῳ τῆς τε παγκοσμίου ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς κινήσεως καὶ τῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ἴσως δὲ ἡ πολυχρόνιος διαμονή μου ἐν τῷ παγκοσμίῳ τούτῳ κέντρῳ νὰ ἐμβάλλῃ εἰς πολλοὺς ἔξ ὑμῶν τὴν προσδοκίαν, ὅτι ἔρχομαι, ἵνα γίνω μετὰ ὑμῶν κήρυξ καὶ εἰσηγητῆς νέων ἰδεῶν καὶ συστημάτων ξένων καὶ ἀγνώστων πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς φιλάτης καὶ ἐνδόξου μοι Πατρίδος. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς εὐθύς ἔξ ἀρχῆς θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἐγὼ ὅ,τι ὁ Ἁπ. Παῦλος ἔγραψε πρὸς τοὺς τότε Κορινθίους—οἱ ὁποῖοι, θαμβωμένοι ἐκ τῆς ὀητορικῆς καλλιτείας καὶ λογοτεχνικῆς δεινότητος τῶν κατὰ κόσμον διδασκάλων καὶ ῥητόρων τῆς πολυανθρώπου τότε καὶ ἀφνειοῦ Κορίνθου, ἐνόμιζον καὶ προσεδόκων ὅτι καὶ τῆς ἐκλογῆς τὸ σκεῖος θὰ ἐνεφανίζετο ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐπιδεικνύον ῥητορείαν καὶ καταπλήσσοσαν κοσμικὴν σοφίαν. Τί δὲ ἔλεγε σὺν ἄλλοις, γράφων πρὸς αὐτοὺς τὴν πρώτην μνημειώδη του ἐπιστολήν; «Κἀγὼ ἀδελφοὶ ἔλθων πρὸς ὑμᾶς ἦλθον οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον τοῦ Θεοῦ, οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον». Τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς λόγους καὶ ἐγὼ, ἄνευ οἰασδήποτε μεταβολῆς ἢ τροποποιήσεως, ἀπενθύνω πρὸς ὑμᾶς σήμερον, ὁπότε διὰ πρώτην φορὰν σὰς συναντῶ ὡς ὁ πνευματικὸς ὑμῶν ἀρχηγὸς καὶ ποδηγῆτης Διέτριψα ἐπὶ ἔτη μακρὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐμελέτησα, ὅσον μοι ἐπέτρεπεν ἡ ταπεινὴ διακονία μου, τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ συστήματα τοῦ ἔθνους ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἔζων· παρηκολούθησα τὴν κοινωνικὴν δράσιν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κλήρου μετὰ ὑμῶν ὅλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων καὶ, προσπαθῆσας ἅψ' ἐνὸς νὰ οἰκαιοποιηθῶ καὶ ἀποκομίσω ὅσα καλὰ ἐκεῖ ὑπάρχουν, ἅψ' ἐτέρου ἠγάπησα καὶ ἐξετίμησα ἔτι περισσότερον τὴν φέρουσαν ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτὰ τὰ στίγματα τοῦ μαρτυρίου, τὴν πιστὴν θεματοφύλακα τῆς πίστεως καὶ τῶν παραδόσεών μας Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐσχημάτισα τὴν ἀσάλευτον πεποίθησιν, ὅτι ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ὅχι μόνον ἡ Πατρίς μας, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ λεγομένη πεπολιτισμένη Δ. Εὐρώπη εἶναι τὸ κήρυγμα περὶ τοῦ ἑσταυρωμένου Ἱ. Χριστοῦ, ἀκριβῶς ὅπως ἀντελαμβάνετο αὐτὸ ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν Ἀπόστολος, γράφων πρὸς τοὺς Κορινθίους τῆς τότε ἐποχῆς: «οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον ἑσταυρωμένον».

Ἰδοῦ, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἰς τρεῖς μόνον λέ-

ξεις, τὸ πρόγραμμα τῆς ἐνεργείας μου ὡς μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας ταύτης καὶ τὸ κέντρον τὸ μοναδικόν, περὶ τὸ ὁποῖον θὰ στραφῇ ὅλη μου ἡ ποιμαντορικὴ δράσις, ὁ ἔσταυρωμένος Ἰησοῦς Χριστός, ἡ σύντονος δηλονότι καὶ ἐντατικὴ προσπάθεια, ὅπως οἱ εἰς τὰς πνευματικὰς φροντίδας μου πεπιστευμένοι ἀγαπητοὶ χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἔλθωσιν εἰς στενωτέραν ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πηγῶν τῆς ζωῆς, τοῦ φωτὸς τοῦ κόσμου, τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς, τοῦ Σωτήρος Ἰ. Χριστοῦ, γνωρίσωσι καὶ οικειοποιηθῶσι καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος τὸ ἀπολυτρωτικόν Του ἔργον, περιπατήσωσιν ἐπὶ τὰ ἔχνη Αὐτοῦ, καὶ προσπαθῶσι διαρκῶς νὰ ὁμοιωθῶσι πρὸς Αὐτόν, «μέχρις οὐ καταστήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ».

Διότι ποῖος ἄλλως τε εἶναι καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἐτέθη ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς; Ἴδου τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ἔδει διαρκῶς ὑπ' ὄψιν τῆς νὰ ἔχη ἡ παραφρονήσα καὶ πάλιν μερὶς ἐκείνη τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ νομίζουσα ὅτι διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἀνθρωποθυσιῶν θὰ κανονίσῃ κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὰ καθ' ἑαυτήν. Εἰς αὐτὰς τὰς πρώτας σελίδας τῆς Γραφῆς εὐρισκόμεν σαφέστατα διατετυπωμένοι τὸν σκοπὸν καὶ τὸν προορισμὸν τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπλάσεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Αὐτοῦ. Τὸν ἔπλασε διὰ νὰ ὁμοιωθῇ πρὸς Αὐτόν, προαγόμενος καὶ τελειοποιούμενος ἐν τῇ ἐναρέτῳ, τῇ ἀγίᾳ, τῇ κατὰ Θεὸν ζωῇ. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τούτου τοῦ σκοποῦ ἐπροίκισεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν συνείδησιν, τὸν ἐπίσημον τοῦτον ἀντιπρόσωπον καὶ ἔκτακτον ἀπειταλμένον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τούτου τοῦ σκοποῦ ἔδωκεν ἔπειτα ὁ Θεὸς τὸν νόμον εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅταν ὁ νοῦς τῆς ἐσκοτίσθη, ἡ καρδιά του διεφθάρῃ καὶ ἡ θέλησις του πρὸς τὸ ἀγαθὸν εἶχεν ἐξασθενήσῃ, ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τούτου τοῦ σκοποῦ, τῆς βαθμιαίας δηλονότι, ἀλλὰ καὶ σταθερᾶς ὁμοιώσεως τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἔσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν «εἰς ὑπὲρ πάντων... ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι». Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν δὲ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τούτου τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἴδρυσεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμῶν Σωτῆρα τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις, κατὰ συνέπειαν, ὅπως ἴστε διὰ τοῦ Ἀπ. Παύλου τοιοῦτοτρόπως καὶ σήμερον, διὰ στόματος ἐκάστου ἐκ τῶν Ἐπισκόπων τῆς, διακηρύττει ὅτι κύριος καὶ μοναδικὸς σκοπὸς τῆς εἶναι ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, ἥτοι ἡ ὁμοίωσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, ὁμοίωσις ἥτις ἦτο καὶ ὁ μόνος στόχος τοῦ σταυρικοῦ θανάτου «τοῦ ἀτοκαλλάξαντος τὰ πάντα εἰς αὐτόν» Κυρίου Ἰ. Χριστοῦ.

Τὴν δὲ ἐπιτυχίαν τοῦ ὠραιοτάτου τούτου καὶ ἀγίου κατὰ πάντα σκοποῦ θέλομεν ἐπιδιώξῃ διὰ τῶν αὐτῶν ἐκείνων μέσων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπεδίωκον τὴν πρα-

γματοποίησιν τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ αἱ πρώται χριστιανικαὶ κοινότητες, οἱ πρώτοι θερμογεοὶ καὶ ἐνθουσιαστικὸι εἰς πίστιν ζῶσαν ὁπαδοὶ τοῦ Ἰ. Χριστοῦ, οἵτινες ὁμολογοῦντες, ἀλλὰ καὶ ζῶντες τὸν Χριστὸν εἰς πίστας αὐτῶν τὰς ἀγίας συγκεντρώσεις, ἠσθάνοντο τὴν παρουσίαν τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, τὸ ὁποῖον καὶ ἐροῦν μιζε καὶ ἐκανόνιζε τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν αἰσῶν καὶ ἀπάσας αὐτῶν τὰς ἐνεργείας.

Καὶ πρώτον ἡ εὐρυτάτη διάδοσις καὶ ἐξάπλωσις τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης θὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἰδιαιτέρου προσοχῆς ἡμῶν καὶ τῆς μερίμνης καὶ θὰ καταβληθῇ σύντομος καὶ ἐντατικὴ καὶ ὁλόψυχος προσπάθεια, ὅπως αἱ Γραφαί, τὸ Εὐαγγέλιον ἰδιαιτέρως, καταστῇ γνωστὸν καὶ προσιτὸν μεταξὺ ὄλων τῶν χριστιανῶν, ὄλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων, καταλλήλως ἐρμηνευόμενον καὶ ἀναπτυσσόμενον ὑπὸ προσώπων εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἠσκημένων, τὸ δὲ θεῖον κήρυγμα ἀποβῇ πικνότερον καὶ συστηματικώτερον ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς πρὸς ἐνίσχυσιν μὲν καὶ πρόοδον πνευματικῆν ὄλων τῶν πιστῶν καὶ ἀφωσιωμένων τέκνων τῆς Ἐκκλησίας, ἀφύπνισιν δὲ καὶ ἐξέγερσιν πνευματικῆν τῶν τυχόν βεβυθισμένων εἰς τὸν λήθαργον τῆς ψυχοφθόρου καὶ σωματοφθόρου ἁμαρτίας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ χριστιανὸς οὔτε τὰς Γραφὰς δύναται ὀρθῶς νὰ ἐννοήσῃ, οὔτε τὰς ὑψηλὰς καὶ σωτηρίους ἀληθείας τῶν εἰς τὴν καθημερινὴν αὐτοῦ ζωὴν νὰ ἐφαρμόσῃ, οὔτε δὲ γενικῶς οἰκονομήσῃ πνευματικῆν ζωὴν νὰ ζήσῃ ἄνευ προσευχῆς ζωῆς καὶ θερμῆς, θὰ ἐργασθῶμεν, συνεργούντες τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἡ προσευχὴ καταλάβῃ τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἐξέχουσαν θέσιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ κατέχῃ ἐν τῇ ζωῇ παντὸς χριστιανοῦ. Εἶναι λίαν λυπηρὸν καὶ ὄλως ἀσύμφωνον πρὸς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ὠραιότητα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας τὸ γεγονός, ὅτι, ἐνῶ Ἐκκλησίαι ἐτερόδοξοι διακρίνονται διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτῶν πνευματικότητα, ὀφειλομένην εἰς ζωὴν προσευχῆς συστηματικῆς, πηγαίας, ὁλοψύχου, ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι ὑστεροῦμεν τόσον εἰς τὸ ζωτικώτατον τοῦτο σημεῖον τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, τὴν προσευχὴν, καὶ κατὰ συνέπειαν τόσον ὑπολείπομεθα καὶ εἰς τὴν ἐκδήλωσιν ἀληθοῦς, χριστιανικῆς πνευματικῆς ζωῆς. Καὶ ὅμως ἡ ὑπαρξίς τῆς προσευχῆς εἶναι ἡ μόνη ἀσφαλῆς καὶ ἀλάθητος ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως ἐντὸς μας τῆς θρησκείας, ὅπως καὶ ἡ ἀναπνοὴ εἶναι ἡ ἀλάθητος ἀπόδειξις τῆς ζωῆς τοῦ σωματικοῦ ὀργανισμοῦ μας.

Ἡ εὐπρέπεια εἶτα καὶ ἡ εὐχημοσύνη καὶ ἡ τάξις ἐν τῇ Θ. Λατρείᾳ, κέντρον τῆς ὁποίας εἶναι αὐτὴ αὐτὴ ἡ φρικτὴ ἑξιλαστήριος ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ θυσία τοῦ Σωτήρος, θ' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ὄλως ἐξαιρετικῆς φροντίδος καὶ ἐπιστοσίας. «Οὐκ ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ Θεὸς ἀλλ' εἰρήνη... πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω» ἀναφωνοῦν διατάσσει τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν τῇ θείᾳ Λατρείᾳ εὐρίσκονται συγκεντρωμένα ὅλα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν γέννησιν καὶ τὴν ἀνάδειξιν καὶ πρόοδον τῆς πνευματικῆς τοῦ χριστιανοῦ ζωῆς, ἡ ἀκοῦσις τ. ἔ. τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ἡ προσευχὴ καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Ἰ. Χριστοῦ. Καὶ

διὰ τοῦτο ἡ Θ. λατρεία ὀφείλει νὰ διεξάγεται μετὰ πάσης εὐλαβείας, μετὰ φόβου Θεοῦ, μετὰ βαθυτάτης προσοχῆς ἐκ μέρους Κλήρου καὶ λαοῦ, μετ' ἀπολύτου δὲ γαλήνης καὶ ψυχικῆς περιουλλογῆς καὶ ἡσυχίας, ἵνα πραγματικῶς καὶ ἀληθῶς λατρεύηται ἐν αὐτῇ ὁ Παντοδύναμος Θεός. Προκειμένου δὲ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς Θ. Εὐχαριστίας εἰδικῶς, θὰ ἐνθαρρύνωμεν τὴν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν συχνὴν Μετάληψιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν τοῦ Ἀκηράτου καὶ Ζωοποιοῦ Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Ἰ. Χριστοῦ, θὰ ἐφέλκωμεν ὅμως ὅλως ἰδιαιτέραν τὴν προχῆν τῶν εὐλαβεστάτων ἱερέων τῶν κεκτημένων τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς πνευματικῆς πατρότητος, ἵνα μηδεὶς ἐκ τῶν χριστιανῶν προσέρχηται εἰς τὸ ἀγιώτατον μυστήριον ἄνευ προηγουμένης βαθείας ἐξομολογήσεως καὶ εὐλικρινοῦς συντριβῆς καὶ μετανοίας.

Ἐπιδιώκοντες, ὅμως, δι' ὅλων τῶν ὡς ἄνω μέσων τὴν πνευματικὴν βελτίωσιν καὶ πρόοδον τοῦ παρὰ Θεοῦ ἐμπιστευθέντος ἡμῖν χριστεπωνύμου πληρώματος, θέλομεν ἐκ παραλλήλου φρονίσει δι' ὅλων τῶν δυνάμεων ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐκείνων, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ Σωτὴρ αὐτὸ τοῦτο συνεταύτισε τὸν ἑαυτὸν Του ὅταν ἔλεγεν: «ἐφόσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποιήσατε». Θέλομεν καὶ προσπαθοῦμεν νὰ ὀδηγήσωμεν τοὺς χριστιανοὺς ἡμῶν εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὴν μίμησιν Αὐτοῦ, εἰς τὴν ἀγίαν, τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς πιστῆς ἐφαρμογῆς τῶν θείων Αὐτοῦ παραγγελμάτων. Διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν ὅμως τὸν μέγαν τοῦτον καὶ κατὰ πάντα ὑπέροχον καὶ ἅγιον σκοπὸν οἰαδήποτε πνευματικῆς ἐνέργειας καὶ δράσεως μόνη δὲν εἶναι ἀρκετὴ. Διότι ὅταν ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνηται τοὺς κνισμοὺς τῆς πείνης καὶ ὅταν βλέπη γύρω του στόματα πεινῶντα καὶ σώματα κατεσκληκῶτα ἐκ τῶν στερησεῶν καὶ τῶν κακουχιῶν, δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Χριστόν, οὔτε νὰ ζήσῃ ζωὴν πνευματικὴν. Αὐτὸς οὗτος ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὅχι μόνον μᾶς ἐδίδαξε νὰ ζητῶμεν παρὰ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον, ὅχι μόνον ἔθροψεν ἐπανελημμένως τὰς χιλιάδας τοῦ λαοῦ, αἰτινες τὸν ἠκολούθουν, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐδήλωσε σαφῶς καὶ μὲ ὄλην τὴν θεϊκὴν Του αὐθεντίαν ὅτι ἐφόσον δὲν ἀναζητήσωμεν τοὺς πεινῶντας, τοὺς διψῶντας, τοὺς γυμνοὺς, τοὺς ἐν φυλακῇ καὶ ἀσθενείᾳ ὅπως ἀνακουφίσωμεν αὐτοὺς καὶ ἐπουλώσωμεν τὰς ὀδυνηρὰς αὐτῶν πληγὰς τῆς ἀνεχείας, τῶν στερησεῶν, τοῦ πόνου δὲν θὰ κληρονομήσωμεν τὴν αἰώνιον Του καὶ μακαρίαν βασιλείαν, ὅπου τὰ ἀγαθὰ «ἄδφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη».

Ἰδοὺ ἐν ἄκρῳ συντομίᾳ καὶ ἐν γενικαῖς μόνον γραμματαῖς τὸ πρόγραμμα τῆς μελούσης ποιμαντορικῆς δράσεως ἡμῶν, πρόγραμμα, τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκπλήρωσιν, κατὰ λόγον ἄλλως τε φυσικόν, θέλομεν ἐπιδιώξει, ὑπολογίζοντες καὶ στηριζόμενοι ἰδιαιτέρως εἰς τὴν βοήθειαν καὶ τὴν ὀλοψύχον συνεργασίαν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς θεοσώστου ταύτης ἐπαρχίας. Ἐχω πάντα λόγον, ἀγαπητοὶ μου συμπρεσβύτεροι καὶ συνεργάται ἐν τῷ ἄμπελῶνι τοῦ Κυρίου, ἐξ ὧν ἤκουσα

περὶ ὑμῶν, νὰ πιστεύω ὅτι περιπατεῖτε ἀξίως τῆς κλήσεως ὑμῶν καὶ ὅτι ἀγρυπνεῖτε περὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἐνοριτῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες. Αἱ ἐκτάκτως ὅμως κρίσιμοι στιγμαὶ καὶ περιστάσεις, τὰς ὁποίας διερχόμεθα καὶ ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρισκόμεθα, καὶ αἱ κατακτήσεις καὶ αἱ πρόοδοι τῆς ἀχαλινώτου ἀμαρτίας, ἧτις ἐδημιούργησε τὰς σημερινὰς ἀειθρηνητὸς καὶ ὀδυνηρὰς περιστάσεις, ὑφ' αἷς διαβιοῖ ὀλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης, εἶναι τόσον φορικαλαὶ καὶ τόσον ἀπογοητευτικαὶ διὰ πᾶσαν ψυχὴν, διατηρήσασαν εἰσέτι ποῖαν τινα εὐθιμίαν καὶ εὐαισθησίαν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν, ὥστε θεωρῶ καθῆκον ὅπως, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς ἐπισήμου ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων μου, κάμω ἰδιαιτέραν ἐκκλησίαν πρὸς ὅλους ὑμᾶς τοὺς ἀμέσους βρηθῶς καὶ συνεργάτας μου, ἵνα τὰ ἅγια καὶ ἱερὰ καθήκοντα ὑμῶν ἐπιτελήτε μετὰ προσοχῆς, ἐπιμελείας, ἀκριβείας, ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήλου ἱεροῦ, ἀναλόγου πρὸς τὰς ἱστορικὰς στιγμὰς, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζομεν. Μὴ λησμονεῖτε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, ὅτι καθῆκον ἡμῶν τῶν κληρικῶν εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ νὰ πραγματοποιήσωμεν, ἂν δὲν διδάξωμεν καὶ δὲν φρονηματίσωμεν ὅχι μόνον διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς διδασκαλίας μας, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐξοχὴν διὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν ζωῆς καὶ τοῦ ἁγίου παραδείγματός μας. Αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραὶ ἡ ἀνθρωπότης ὅλη κρίνεται· ὁ ἄνθρωπος ἐλησμόνησε τὸν προορισμὸν του· ἡ ὕλη καὶ ἡ φιληδονία κινδυνεύουν νὰ καταπνίξουν κάθε ἰδεῶδες εἴτε ἐθνικόν, εἴτε θρησκευτικόν· μεταβληθῆτε ὅθεν ὅλοι εἰς κήρυκας τῆς μετανοίας, εἰς κηρύγματα ζωντανὰ ἐπιστροφῆς τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸν Ἰ. Χριστόν, εἰς ἀποστόλους ἀκτινοβολοῦντας καὶ σκορπίζοντας πρὸς ὅλα τὰ στρώματα τῶν ἐνοριῶν σας τὴν ἀγιότητα, τὴν ἀγάπην, τὴν εἰρήνην· καὶ πρὸ παντὸς μὴ λησμονεῖτε ὅτι ἡμᾶς τοὺς κληρικοὺς εἶχε πρὸ παντὸς ἄλλου ὑπ' ὅσιν ὁ Χριστός, ὅταν ἔλεγεν περὶ τῶν ὀπαδῶν του ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ὅμοιοι πρὸς τὸ ἀπαστράπτειν φῶς, πρὸς τὸν λύχνον, ὅστις διαρκῶς ὀφείλει νὰ λάμπῃ καὶ νὰ φωτίσῃ, πρὸς τὸ ἅλας τὸ ὁποῖον ἔχει προορισμὸν νὰ προσφύατῃ τὰς τροφὰς ἀπὸ τῆν σῆψιν καὶ τὴν καταστροφῆν. «Ποιμνάτε ὅθεν τὸ ἐν ὑμῖν ποιμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστικῶς ἀλλ' ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μηδὲ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν, ἀλλ' ὡς τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον».

Τὸν θρόνον τοῦτον, ἀδελφοί, τὸν ἀποστολικὸν τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κοζίνθου ἐκόσμησαν καὶ κατηγλαῖσαν ἐπίσκοποι ζηλωταί, ἐνθουσιώδεις, ζωσάσι εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, ἐπίσκοποι μοχθήσαντες ὑπερανθρώπως λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ὑπὲρ τῆς θεραπείας τῶν ὕλικῶν καὶ ἠθικῶν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου αὐτῶν· εἰς δὲ τοὺς τελευταίους τούτους ἀναμφιβόλως ἀνήκει καὶ ὁ προκάτοχος ἡμῶν, τὸ ἔργον τοῦ ὁποῖου πρόκειται τοῖς πᾶσι τρανὰ μαρτύρια τῆς ἐργατικότητος, τῆς ἱκανότητος, τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του. Καθοσιῶ ἔμαυτὸν ὀλόκληρον εἰς τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα, εἰς

τοῦ Θεοῦ τὴν χάριν, ἥτις πρὸ δλίγου προεχειρίσατο με Ἐπίσκοπον τῆς ἐποχῆς ταύτης, ἵνα μὲ χρησιμοποίησιν ὅπως οἶδε, ὅπως βούλεται, ὅπως εὐδοκεῖ πρὸς συνέχισιν τῆς κοινωφελούς δράσεως καὶ τῆς ψυχοφελούς ποιμαντορίας τῶν προκατόχων μου, εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Παύλου καὶ πρὸς δόξαν Χριστοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου ὁ λαὸς ἀνεχώρησε καὶ πάλιν τὸ «ἄξιον», καὶ προσελθὼν ἠσπάσατο τὴν δεξιάν τοῦ νέου του Ποιμενάρχου.

## ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Ὅς μὲν πεινᾷ..»

Ἡ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας ἀπὸ ραδιοφώνου ἀπευθυνθεῖσα ἔκκλησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὡς Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ, τονίζει τὴν ὑποχρέωσιν πάντων, ὅπως ἔλθωσιν ἀρωγοὶ εἰς τὸ ἔργον τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων ὄχι μόνον ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ πρὸς ἀλλήλους ὑπάρχοντος συνδέσμου, ὡς μελῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὑπενθυμίζεται, δηλαδή, ὅτι ὅταν πάσχη ἐν μέλος, καὶ δὴ μέλος τρυφερόν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ συμπάσχωσι καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη Ἐπομένως, ἂν θέλωμεν νὰ εὐρισκώμεθα εἰς πραγματικὴν μετὰ τοῦ Κυρίου κοινωνίαν καὶ νὰ μὴ φέρωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνον τύπῳ, θὰ πρέπει νὰ μὴ κλειώμεν τὰ σπλάγγνα ἡμῶν πρὸ τῆς δυστυχίας τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Κυρίου, ἵνα μὴ παρουσιάζηται τὸ ἄκρως θλιβερόν φαινόμενον, κοινωνίας, φερούσης τὸ χριστιανικὸν ὄνομα, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὅμως ἄλλος μὲν πεινᾷ, ἄλλος δὲ μεθύει...

### Θεσμὸς ἱερῶς καὶ θεῶς.

Χαρακτηριστικὸν τῆς στροφῆς, ἣ ὁποία ἐσημειώθη ἐν τῇ ἐπισήμῳ τοῦ Κράτους ἡμῶν πολιτικῇ ἐναντι τῶν αἰωνοβίων κοινωνικῶν θεσμῶν, καὶ τοῦ νέου πνεύματος, τοῦ διαπνέοντος τὰς σχέσεις τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν Θρησκείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, εἶναι ὅτι αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὁμιλεῖ γλώσσαν, τὴν ὁποίαν οὐδόλως εἶχαν συνηθίσει αἱ προηγούμεναι Κυβερνήσεις, αἵτινες, σχεδὸν ἀνευ ἐξαιρέσεως, εἶχον σπεύσει νὰ ἐγκολποῦσι τὰς ἀνατρεπτικὰς περὶ οἰκογενείας καὶ Θρησκείας ἀρχάς. Ὁμιλῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς συγκέντρωσιν γονέων εἶπε μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν διὰ τοὺς γονεῖς ὑποθηκῶν «Ἡ ἑλληνικὴ ὁρθόδοξος ἔκκλησία θεωρεῖ τὴν οἰκογένειαν θεσμὸν ἱερὸν, διότι ἡ οἰκογένεια βασιλεῖται ἐπὶ τοῦ γάμου, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μυστήριον, ὅπως ὁ σύνδεσμος τῶν παιδιῶν μετὰ τὴν Ἐκκλησίαν γίνεται διὰ τοῦ βαπτίσματος, τὸ ὁποῖον ἐπίσης εἶναι μυστήριον... Ἡ οἰκογένεια εἶναι ἐπομένως θεσμὸς θεῶς καὶ ὅσοι ἀπὸ αἴας ἀσχολεῖσθε μετὰ τὴν Γραφήν, θὰ ἐδιαβήσατε τὰς θαυμασίας σελίδας τοῦ Ἀποστόλου Παύλου διὰ τὸν θεσμὸν τοῦ γάμου, τὸν σύνδεσμον ἀνδρὸς καὶ γυναικός, τὴν

ἀγάπην, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ὑπακοήν καὶ τὸν σεβασμὸν μεταξὺ τῶν συζύγων καὶ τὴν φροντίδα διὰ τὰ παιδιά». Καὶ ὅμως ἡ ἐποχὴ δὲν εἶναι μακράν, ὅτε ὁ θεῶς οὗτος θεσμὸς κατετάσσειο μετὰ τῶν «σάπιων ἰδανικῶν»...

### Οἱ μεγαλύτεροι κακοῦργοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν λόγον τοῦ ὁ κ. Πρωθυπουργός, διαγράφων τὴν ἐπίδρασιν κατηγορίας τινὸς τῶν «ἀνωμάτων γονέων», ὅπως ὠνόμασε τοὺς γονεῖς, οἱ ὁποῖοι δὲν δίδουσι τὴν πρέπουσαν ἠθικὴν ἀγωγὴν εἰς τὰ τέκνα των, ἐποίησατο τὴν ἐξῆς, ἄκρως μὲν λυπηρόν, δυστυχῶς ὅμως ἀληθῆ, διαπίστωσιν. «Ἀκούεις γονέα, ὁ ὁποῖος... διαβάζει ἐφημερίδες καὶ νομίζει ὅτι τὰ κατέχει ὅλα, νὰ λέγῃ εἰς τὸ παιδί του: ὁ Θεὸς; εἶναι ἀνοησία!.. Ἐμεῖς οἱ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι, τοὺς ἀκούετε νὰ λέγουσι, πρέπει νὰ τὰ σταματήσωμεν αὐτά. Ἀὐν σταματοῦν δὲ ἐκεῖ, ἀλλὰ ἀναπτύσσουν τὸ παιδί των ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀθεΐας, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀθρησκείας. Καταλαβαίνετε τώρα ποῖον εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα; Γίνονται οἱ μεγαλύτεροι κακοῦργοι—καὶ δὲν ἐννοῶ τοὺς κακούργους, τοὺς ὁποῖους ἐγκλείομεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ τοὺς ὁποῖους τιμωροῦν τὰ δικαστήρια—ἐννοῶ τοὺς κακούργους τῆς κοινωνίας, τοὺς ὁποῖους δὲν ἠμπορεῖ νὰ συλλάβῃ ὁ νόμος δυστυχῶς. Αὐτοὶ εἶνε οἱ χειρότεροι κακοῦργοι, οἱ ὁποῖοι ἀπατοῦν τὰ κορίτσια τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, ἀγόρια καὶ κορίτσια, βάζουν ἠθικὴ φωτιὰ εἰς τὰ σπίνια τοῦ κόσμου». Πράγματι προσφνέστερος χαρακτηρισμὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὐρεθῆ προκειμένου περὶ τῆς διανοητικῆς ψυχῶν ἰεανικῶν, μάλιστα δὲ τῆς αὐτῆς διαστροφῆς.

### Τὸ φάρμακον τῆς εἰρήνης.

Ἄν καὶ δὲν ἐγένοντο ἐπαρκῶς αἰσθητὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πληγῶν τοῦ μόλις ἐκτραγέτος πολέμου ἐν τούτοις κατὰ τὸ διαρροῦσαν δεκαπενθήμερον ἐξεδηλώθησαν ἐκ μέρους τῶν ἐμπολέμων διαθέσεις, ἐπιδιώκουσαι τὴν σύναψιν εἰρήνης, αἱ ὁποῖαι ὅμως ζυμῶναι ἐν τέλει ἀτελεσφόρητοι. Καὶ ἦτο φυσικόν, ἐφ' ὅσον τὸ φάρμακον τῆς εἰρήνης, εἰρήνης πραγματικῆς καὶ εἰλικρινοῦς, δὲν δύναται νὰ δοθῆ κεχωρισμένως ἀπὸ τὸ ἔτερον καὶ μοναδικὸν φάρμακον, τὸ τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Πᾶσα προσπάθεια πρὸς διαχωρισμὸν τῶν ἀγαθῶν τούτων ἀπ' ἀλλήλων, ὡς ἀπεδείχθη ἤδη ἐκ τῆς μακροαίωνος ἀνθρωπίνης ἱστορίας, εἶναι καθαρὰ ματαιοπονία. Ἡ ἀνθρωπότης, ἐπομένως, ἂν θέλῃ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν πραγματικὴν εἰρήνην, δὲν ἔχει ἢ νὰ καταφύγῃ εἰλικρινῶς εἰς τὴν Πηγὴν τῆς εἰρήνης, τὸν Χριστόν, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἀνεπιφυλάκτως τὴν διδασκαλίαν Του. Αἱ μέσαι λύσεις ἀποτελοῦσι παράτασιν τοῦ παραληρηήματος, τὸ ὁποῖον προκαλεῖ ἢ διὰ μόνον τοῦ Σωτήρος καταλυομένη ἁμαρτία.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

### ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὸ διαρροῦσαν δεκαπενθήμερον ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὰς τακτικὰς αὐτῆς συνεδριάσεις. Μόνον ἡ συνεδρίασις τῆς παρελθούσης Πέμπτης, λόγῳ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐγένετο τῇ χθρὲς Παρασκευῇ.

— Ὁ Μακ. Πρόεδρος ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βενιαμὶν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀληθύνειν αὐτῷ τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

Α. Παναγιώτητα Πατριάρχῃ Βενιαμὶν  
Φανάριον—Κωνσταντινούπολιν  
Τουρκίαν

Ἐξ ὀνόματος Ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας Ἑλλάδος ὑποβάλλομεν ἐνθέρμους συγχαρητηρίους προσρήσεις ἐπὶ ὀνομαστηρίοις Ὑμετέρας γεγραφῶς Παναγιότητος δεόμενοι Ὑψίστου ὑπὲρ ὑγείας καὶ ἐπιτυχίας αὐτῆς.

**Ἀθηνῶν Χρυσάνθος**, Πρόεδρος.

Εἰς τοῦτο ἡ Α. Θ. Π. ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως.

Εὐχαριστοῦμεν ἐγκαρδίως εὐχετικoὺς συγχαρητηρίους Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐορτῇ ὀνόματος ἡμῶν ἀνευχόμεθα ἀδελφικῶς κράτιστα ἐφετά.

**Πατριάρχης Βενιαμὶν**

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐχορηγήθησαν ἀδειαι τῷ Σεβ. Μητροπ. Ἐλασσῶνος κ. Καλλινίκῳ μηνιαία, τῷ Σεβ. Μητροπ. Μιτυλήνης κ. Ἰακώβῳ δεκαπενθήμερος, τῷ Σεβ. Μητροπ. Ἐδέσσης κ. Κωνσταντῷ δεκαπενθήμερος καὶ τῷ Σεβ. Μητροπ. Ἀργολίδος κ. Ἰωάννῃ διήμερος.

—Κατόπιν τῶν ἐν Πολωνίᾳ διαδραματισθέντων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν, ἵνα παρακληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπως ἐξακριβώσῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Διονυσίου καὶ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ὁρθοδόξου ἐν Πολωνίᾳ Ἐκκλησίας ἐν γένει καὶ πληροφορήσῃ αὐτὴν ἐν καιρῷ.

—Διὰ Β. Διατάγματος, δημοσιευθέντος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἰδρύθησαν νέα ἐνορία ἐν τῷ Συνοικισμῷ Νέας Ἰωνίας τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν με ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τῶν ἁγίων καὶ ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης καὶ ἐν Β. ἀχέροναις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβεζίνας με ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

—Τῇ προπαραελθούσῃ Δευτέρᾳ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθη τὴν ἐν Ἀθήναις Ριζάρειον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν ἐτ' εὐλογία τῶν ἐν αὐτῇ διακονούντων καὶ τῶν τροφίμων αὐτῆς. Τὴν Α. Μ. ὑπεδέχθη ἡ Σχολὴ μετὰ πάσης ἐπισημότητος, τῶν μὲν μαθητῶν παρατεταγμένων εἰς δύο στίχους ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς εἰσόδου μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Σχολῆς τῶν δὲ Συμβούλων, τοῦ Διευθυντοῦ, τῶν Καθηγητῶν καὶ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ παρμενιάντων πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ὁποῦ ἐν ἐκκλησιαστικῇ πομπῇ καὶ τάξει εἰσῆλθον ἅπαντες ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ἔνθα ἐγένετο ἡ εἰθισμένη ἐπὶ Ἀρχιερατικῇ ἐπισκέψει ἐκκλησιαστικῇ τελετῇ. Μετὰ τοὺς ὕμνους καὶ τὰς δεήσεις, προσεφώνησε τὴν Α. Μ. ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἐλλόγιμος κ. Γρηγόριος Παπαμιχαήλ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, πρὸς δὲ ἀπήντησεν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, εὐχαριστήσας διὰ τὴν τελετὴν καὶ τὰ λεχθέντα καὶ διαδηλώσας τὴν χαρὰν αὐτοῦ, διότι ἐπισκέψατο τὴν Σχολὴν, ἅμα δ' ἀπειθύνας καὶ πατρικὰς συμβουλὰς καὶ παραινέσεις πρὸς τοὺς νεαροὺς μαθητὰς αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα ὁ Μακαριώτατος περιήλθεν τὸ Ἐκπαιδευτήριον καὶ ἀπῆλθεν, ἀφοῦ ἠλόγησε καὶ συνεχάρη ἅπασιν πάντας τοὺς παρισταμένους, οἵτινες μετὰ τῶν αὐτῶν ἐκδηλώσεων σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης προέπεμψαν τὴν Α. Μακαριότητα.

—Τῇ 18 λήγοντος ἡ Α. Μ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἐορτάζοντι Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά, ὁδοῦ Πατησίων.

—Ὡσαύτως τῇ 20 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θείον λόγον ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς ἀγ. Εἰρήνης Ἀθηνῶν, ἔνθα ἐώρτασε μετὰ πολλῆς μεγαλοπρεπειᾶς τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ὁ Σύνδεσμος τῶν ἐν Ἀθήναις Κεφαλλήνων. Εἰς τὴν ἐορτὴν προσῆλθεν ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ ἐπίτιμος κ. Α. Μεταξά.

—Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ ἀγ. ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μ. Ἐσπερινὸν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ ἀγ. Δημητρίου Ν. Φαλήρου, ἐτέλεσε δὲ τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θείον λόγον ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ ἀγ. Δημητρίου Κηφισίας.

— Προνοία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσοστόμου, ἐτέλεσεν ἐπιμνημόσυνον Λειτουργίαν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ λειτουργούντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Παρῆσαν ἅπαντες οἱ ἐν Ἀθήναις Σεβ. Ἀρχιερεῖς, οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καὶ πλήθος λαοῦ.

— Παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Ἐξοχωτάτου κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, πολλῶν ἐπιστημόνων καὶ πλήθους ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐγένετο ἐν τῇ Μ. Αἰθούσῃ τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς ἡ πρώτη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Γονέων, καθ' ἣν ὠμίλησεν καὶ ἡ Α. Ε. ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

—Ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ καὶ πυκνοῦ ἀκροατηρίου ὠμίλησεν ἐν τῇ Μεγ. Αἰθούσῃ τοῦ Παρνασσοῦ ἡ Α. Ε. ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν σχέσεων γονέων καὶ Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας Ἐν τῇ συγκαντρώσει ταύτῃ ὁργανωθείσῃ ὑπὸ τοῦ «Συλλόγου Γονέων» ἐξεπροσώπησε τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου συνῆλθον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ εἰς συνεδρίαν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων, τα Διοικ. Συμβούλια τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τοῦ Οἴκου Τυφλῶν καὶ ἡ ἐκ κυριῶν Κοσμητεία τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὁρφανοτροφείου Βουλισμῆνης.

— Ἐπιθυμία καὶ ἐντολὴ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐτέλεσεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν, τῇ 23 λήγοντος, τὴν θείαν Λειτουργίαν τοῦ ἀγ. Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοφθόου καὶ ἐκήρυξε τὸν θείον λόγον πρὸς τὸ μετὰ κατανύξεως παρακολούθησαν τὴν θείαν Λατρείαν πολυπληθεῖς ἐκκλησίασμα. Ἐν τῷ Ἱ. Βήματι παρῆν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολιταὶ Τριζίκης, Σπάρτης καὶ Ἐλευθεροπόλεως καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐκ τῶν τοῦ Ἱ. Κλήρου. Ἦτε θεία Λειτουργία καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου μετεδόθησαν ἀπὸ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ῥαδιοφωνικῶς χάριν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Πατρίδος καὶ ἔξω ταύτης ἀδελφῶν Χριστιανῶν.

— Προνοία τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου οἱ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον ἐπικουρῶντες Ἱ. Ναοὶ ἀγ. Αἰκατερίνης Πειραιῶς καὶ ἀγ. Βασιλείου Ροῦφ ἐν Ἀθήναις θέλωσι καταστῆ ἰδιαίτερα πνευματικὰ κέντρα ἔνθα θὰ κηρύσσονται συχνὰ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, εἰδικοί δὲ πνευματικοὶ θὰ δέχονται τοὺς προσερχομένους χριστιανοὺς εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Ἦδη ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ ἀγ. Βασιλείου ἐκήρυξαν τὸν θείον λόγον ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου καὶ ὁ Πανοσιολογ. Πρωτοσύγκελος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Γερβάσιος.

— Ἐκ τῆς ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς συρροῆς πυκνοῦ ἐκκλησιασματος κατὰ τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τελεθεισᾶς ἐσχάτως παρακλησεῖς διαπιστωθέντος, ὅτι πολλοὶ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν διαπνέονται ὑπὸ τοῦ πόθου, ἵνα μετὰ τὸ πέρας τῶν τῆς ἡμέρας ἔργων αὐτῶν προσέρχονται εἰς τοὺς Ναοὺς, δι' ἐγκυκλίου τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, παρηγγέθησαν οἱ ἐφημέριοι τῶν Ἱ. ναῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ὅπως τούτῳθεν ἡ Ἱ. Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ καθ' ἐκάστην ἄρχηται μικρὸν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

—Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Γ' Νεκροταφείου Ἀθηνῶν ὁ Γεώργιος Ἀλεόπουλος Νόμφ, Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τῷ Διοικ. Συμβουλῷ τῆς Ἀποστολ. Διακονίας. Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου προέστη τῆς νεκροψίμου Ἀκολουθίας καὶ συνεληψήθη τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ μεταστάσης ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

—Ἐν τῇ Μ. Αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐποιήσατο ἑναρξιν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ, παρουσίᾳ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ πυκνοῦ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ὁ ἀριτοδιόρισθεις τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Πρακτικῆς Θεολογίας, Κατηχητικῆς, Λειτουργικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ὁμιλητικῆς ἔλλογ. κ. Παν. Τρεμπέας, με θέμα: νεότεραι κατευθύνσεις ἐν τῷ πεδίῳ τῆς Πρακτικῆς Θεολογίας.

—Υπό την προεδρίαν του Μακ. Αρχιεπισκόπου συνήλθεν εν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ εἰς συνεδρίαν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ κληροδοτήματος Δημητριάδου.

—Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τῆς Λέσχης τοῦ Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ ἐγένετο δι' ἁγιασμοῦ ἡ έναξίς τῶν ἐργασιῶν τοῦ γρέγοντος ἐκπαιδευτικοῦ ἔτους. Τὴν τελετὴν ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς ἡ Α. Β. Υ. Πριγκίπισσα Φρειδερίκη, παρέστη δὲ καὶ ἡ Α. Ε. ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πολλοὶ τῶν ἐπισήμων. Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου παρέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

—Τῇ ἡμέρᾳ «τῆς ἑορτῆς τῆς Σημιαίας» ἐγένετο ἐν τῇ παρὰ τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς πεδίῳ ἡ Τελετὴ τῆς Σημιαίας καθ' ἣν παρέστη ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ διεβίβασε τὰς εὐχὰς αὐτοῦ πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ τοὺς μαθητὰς τῶν ἐφορτσάντων ἐκεῖ Δημ. Σχολείων ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ Λονδίνου ὁ ὑπατις ἀρμοστής τῆς Παλαιστίνης ἐπέδωκεν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ. Τιμόθεον τὸ διάταγμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βυσιλέως τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως Του, ἡ ὁποία ἀπὸ μακροῦ χρόνου καθυστερεῖ. Ἡ ἀναγνώρισις ἔχει τὴν ἔννοιαν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ διοίκησις, ὑποκαταστήσασα τὴν Τουρκικὴν, συμμορφοῦται πρὸς τὰ καθιερωμένα ἀπὸ αἰώνων καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς Ἱεροσολυμητικῆς Ἐκκλησίας.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Ἡ Ἱερά Κοινότης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, διενεργήσασα ἔρανον μεταξὺ τῶν ἐκεῖ 20 Ἱ. Μονῶν ὑπὲρ ἀναστηλώσεως τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἀπέστειλε τὸ ποσὸν δραχμῶν 217.517. Αἱ κατὰ Μονὰς εἰσφοραὶ ἔχουσιν οὕτω :

Μονὴ Μ. Λαύρας	12.130.—	Μονὴ Φιλοθέου	13.230.—
» Βατοπεδίου	15.000.—	» Στμ Πέτρας	10.000.—
» Ἰθῶρων	12.145.—	» Ἁγίου Παύλου	16.670.—
» Χιλανδαρίου	7.895.—	» Σταυρονικήτα	3.000.—
» Διονυσίου	17.500.—	» Εὐνοφώντος	11.172.—
» Κουτλουμουσίου	22.075.—	» Γρηγορίου	10.300.—
» Παντοκράτορος	6.850.—	» Ἐσφγμένου	10.000.—
» Ἐρημοσάμου	15.650.—	» Ρωσικοῦ	2.000.—
» Ζωγράφου	10.000.—	» Κωνσταντίνου	5.000.—
» Δοχειαρίου	6.100.—	Ἐν ὄλῳ Δρχ.	217.517.—
» Καρακάλλου	10.800.—	ὁ κ. Δημ. Νεθωνικήλ	3.000.—

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

† Χρυσστόμου Δ. Παπαδοπούλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Μνημόσυνα, Ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Θεολογίας», Ἰουνίου—Σεπτεμβρίου 1939. Ἐν τῷ τεύχεῳ τοῦτφ ἀνετυπώθησαν αἱ ἀπὸ τοῦ ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Βαρί κατὰ τὴν 22—24 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., γενόμεναι ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριμήνου ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου ὡς καὶ αἱ περὶ αὐτοῦ νεκρολογίαί, δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ ἑλληνικῷ καὶ τῷ ξένῳ τύπῳ.

Βασιλείου Μ. Βέλλα, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ὁ ἄνθρσπος κατὰ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, λόγος κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἀνάτυπον ἐκ τοῦ «Δελτίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», ἀρ. 1, Ἀθῆναι 1939. Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρακτηρηθεῖσα γενικὴ τῶν ἀνθρωπίνων ἀξιών κατάπτωσις, ἐκ ἐξετασθῆ δαθύτερον, φά φανῆ ὅτι ὀφείλεται μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ περὶ ἀνθρώπου διδασκαλία τοῦ Χριστιανισμοῦ κατεπληρώθη ὅσον ὀλίγη καὶ ὅτι ἄλλαι νέαι, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιστημῆς δῆθεν βασιζόμεναι θεωρίαι ἠγωνίζοντο νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν αὐτῆς. Ἡ περὶ ἀνθρώπου διδασκαλία, λαβοῦσα καὶ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνάπτυξιν οὗ τὴν τυχοῦσαν βασίζεται κατὰ μᾶλλον ἐπὶ τῆς περὶ ἀνθρώπου διδασκαλίας τῆς Ἱ. Δ. Διὰ τῆς μελέτης του ταύτης ἐπομένως ὁ σ., συντελών ἵνα καταστῇ καὶ πάλιν συνειδητὴ ἡ χριστιανικὴ περὶ τοῦ θεμάτος ἀποψις, προσφέρει πρὸς τὴν πνευματικὴν τῆς χώρας ἡμῶν κίνησιν ὑπερβαίαν σημαντικὴν.

Ι. Ι. Κ.

Ἐπανέρθωσις

Εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῆς «Ἐκκλησίας» ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη νὰ τεθῆ τὸ ὄνομα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρονίου μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν Συνοδικῶν μελῶν τῆς νέας συνοδικῆς περιόδου.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσαίων

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 65 παρ. 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 1369 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεῖουσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας ἁγίου Γεωργίου Καραδεμερτζι, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ νόμου δριζόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν, προκειμένου ἵνα προσῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἄνω ἐνορίαν. Ἐν Καρδίττῃ τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1939. † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσαίων Ἱεζεκιήλ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 66 ἐδ. 7 καὶ 8 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1369, προσκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ἀναφερόμενα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ γραφεῖά μας τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν πρὸς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Καραλάμπους Παλαμᾶ. Ἐν Καρδίττῃ τῇ 21ῃ Ὀκτωβρίου 1939. † Ὁ Θεσσαλός καὶ Φαν(ί)λων Ἱεζεκιήλ.

Ἱ. Μητροπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας.

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Κατζί τακτικοῦ ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἐν τῷ ἐνταῦθα Γραφεῖοις ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 1369 «περὶ ἐνοριακῶν ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Ἰ. Φυπουργεῖου Δημοσίας Ἀσφαλείας περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν φρονημάτων, προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προσῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Μορφωτικὰ προσόντα τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχεῖου. † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος.

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Σόλου τακτικοῦ Ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Νόμου 1369 «περὶ ἐνορ. Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Ἰ. Φυπουργεῖου Δημοσίας Ἀσφαλείας περὶ τῶν κοινωνικῶν τῶν φρονημάτων, προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προσῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων. Μορφωτικὰ προσόντα τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχεῖου. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 17 Ἀυγούστου 1939. † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος.

Ἱ. Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Προκειμένου νὰ προσῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίων διὰ τὴν ἐκλογὴν κανονικοῦ ἐφημερίου τοῦ ἐν Διοτόμῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ ἐκλεγῶσι δια τὴν θέσιν ταύτην, ἔχοντας δὲ τὰ νόμιμα προσόντα καὶ τὸ ἦθος ἀνεπίληπτον, νὰ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐ. ἔ. τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 1369 ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ, εἰς ἃ δεῖον νὰ προστεθῇ καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων. Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1939. † Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιος

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ  
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΥ ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19, ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 24-135

Διευθύνουσα Ἐπιτροπέα :

- + Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, Πρόεδρος
- + Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΥΓΚΑΡΠΟΣ
- + Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ : Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τύποις «Φοινίκας», ὁδὸς Λεοννάτου 4. — Γηλ. 54-229